

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

No. 13.

Apare în fie-care Duminică

Abon. în țară pe an Lei 5 } Abon. în străin. pe an Lei 8
6 luni » 3 } Un număr 15 bani
Pentru anuniuri 1 leu linia

Comitetul de Redacție:

P. Șerboviceanu	G. Adamescu
C. Rădulescu-Motru	V. S. Moga
G. Coșbu	N. Nicolaescu
J. Otescu	Const. C. Pop.-Țașcă
P. Dulfu	Gr. Teodossiu.

S U M A R:

Anton Pann, Cântec de stea.— *Gheorghe Adamescu*, *Anton Pann*.— *S. Popescu* în seara ajunului.— Din montamentele Iașilor.— Serbarea lui Ștefan-Vodă.— *V. Alexandri*, Lui Ștefan cel Mare.— *De la Olt*, Bogăția lumii.— *Grig. Teodossiu*, În prețma (menilor străvechi).— *De la Olt*, Un asil de pisici.— *Victor Fuiu*, Cum să petrecem Sf. Sărbători.— *V. S. Moga*, Ce să facă sătenii în luna Decembre? — *Irimia Popescu*, Bólele externe ale porcului.— Informațiuni.— Bibliografie.— Poșta Administrației.

Ilustrațiuni: Maica Domnului cu Pruncul.— *Anton Pann*. — Zugrăvelă dintr'o veche biserică.— Mitropolia din Iași.— Serbarea sfinților Mitropoliei din Iași.— Ștefan la Cetatea Ncmțului.— Ștefan cel Mare.— Mitropolii Veniamin Costache și Iosif Naniescu, citorii ai Mitropoliei din Iași.

A apărut:

Istoria Bucureștilor, o lucrare monumentală, datorită penei mult aprețuitului profesor, distins scriitor, inspector general al învățămîntului secundar G. I. Ionescu-Gion. Acastă carte în format mare, cuprîndînd peste 800 pagine, este un adevărat tezaur literar.

Prețul acestei cărți este de 20 lei. D-l Ionescu-Gion însă, pentru abonații revistei noastre, a bine-voit a acorda o însemnată reducție oferind-o cu 15 lei volumul trimisă franco la domiciliu.

AŪ APĂRUT:

Exerciții de gramatică și de compozițiunî pentru clasa I secundară, conform programei din 1899, de Gheorghe Adamescu, profesor la gimnaziul Șincai. Prețul 1 leu 50 bani.

Carte sistematică de citire și compozițiunî pentru primele clase secundare, conform programei din 1899 de Mihail Dragomirescu. Prețul 2 lei.

Manual de Retorică de Gheorghe Adamescu, profesor la gimnaziul Șincai. Prețul 3 lei 50 bani.

Editura librăriei Steinberg.

Cu începere de la 1 Ianuarie 1900

Apare în București la 1 și 15 a fie-cărei luni:

NOUA REVISTĂ ROMÂNĂ

Cu colaborațiunea celor mai distinși scriitori români.

Director gerant: C. Rădulescu-Motru, București.

Noua Revistă Română cuprinde în fie-care număr al său:

Articole asupra cestiunilor politice de actualitate; studii literare și științifice; dări de sîmă despre publicațiunile de valoare apărute. Fie-care număr al Revistei este însoțit încă de două suplimente: unul rezervat informațiunilor; cel-alt lecturii recreative: roman, nuvelă, etc.

Noua Revistă Română este publicațiunea indispensabilă pentru toți câți doresc a urmări mișcarea culturii române în secolul XX.

Abonamentul pe un an Lei 24

» pe 3 luni » 6

Un număr » 1

Abonamentele se primesc la Administrația Revistei în București, Pasagiul Român 20; la principalele librării; precum și la biurourile poștale din țară.

GRADINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni.—București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brađi, Pini austriaci Thuya și altele.—Stupî. Trandafiri.

Maica Domnului cu Pruncul.

CÂNTEC DE STEA

Steua răsărită
 Strălucesce,
 Nascere mărită
 Ne vestesce:
 Că s'a născut Domnul

Cel puternic
 Pe pământ, ca omul
 Cel nemernic,
 Din feciără sfântă,
 Prea curată:
 Astăzi lumea cântă
 Bucurată.
 Magii, cum zăriră
 Steua mare,
 Se călătoriră
 După zare.

De la stea 'nvățară.
 De sosiră
 In Vitleem țară
 Și găsiră
 Pe Christos Mesia,
 De-l vădură
 Și de bucurie
 Șe umplură;
 Ca la 'mpărat mare
 Ingenuchiară
 Și cu scumpă dare
 Se 'nchinară
 Și cu o glăsuire
 Il slăviră:
 Toți într'o unire
 Il măriră.

Anton Pann.

ANTON PANN

omân de origine prin tatăl său, Anton Pann s'a născut în Bulgaria. Pe la 1806, izbucnind războiul rusoturc, familia lui se duse în Basarabia, căutând o sortă mai bună sub stăpînirea Rușilor; dar, după ce doi frați ai lui, luați în armata rusescă, pîeriră în luptă, fugi cu mamă-sa în România și ajunseră în București.

Acî Pann intră ca paracliser la biserica Olari, apoi cîntăreț la o altă biserică și în același timp urma și la școala de cîntări și la tipografia lui Petru Efesiul, vestit profesor de muzică bisericească în București. Mai târziu deveni director al acestei tipografii și se ocupă cu naționalizarea cîntărilor eclesiastice și cu răspîndirea științei muzicale în țară.

După ce se căsătorise odată și se despărțise, fu numit dascăl domnesc la seminarul din Rîmnicul-Vilcii. I se propuse, și el primi, să dea lecțiuni de muzică maicelor de la o mînăstire de lîngă Govora. De acolo fugi cu o soră tînără la Brașov, unde intră cîntăreț la biserica sf. Nicolae. Peste puțin timp se întorse în București, unde se stabilî definitiv și unde se căsători a treia oară, după ce se despărți de a doua soție.

În București fu numit profesor de muzică vocală al școalelor naționale, fiind și cîntăreț pe la biserici. La 1842 i se dete însărcinarea de profesor de muzică la seminarul din capitală și se ocupă foarte mult cu această îndatorire nouă, dînd la lumină o interesantă lucrare «Basul teoretic și practic al muzicii bisericesci sau gramatica melodică,» scrisă în întrebări și răspunsuri pentru usul școalelor.

Pentru-că scria mult și voia să-și răspîndescă mai cu înlesnire lucrările, fundă o tipografie, în care se

tipărită în curs de vre-o zece ani o sumă de opere atât ale lui cât și ale altora.

Muri de tifos și fu înmormântat în curtea bisericii Lucaci. In testamentul ce a lăsat țice să i se scrie pe mormînt următorul epitaf:

Aci s'a mutat cu jale
In cel mai din urmă an
Care în cărțile sale
Se numesce Anton Pann.
Implinindu-și datoria
Și talantul ne 'ngropând
Și-a făcut călătoria,
Dând în lume altor rînd.

Anton Pann a lăsat foarte multe scrieri, cari sînt

Anton Pann.

și astăzi foarte gustate. Cele mai multe sînt culegeri din producerile poporului:

De prin lume adunate
Și la lume iarăși date.

Am ales ca prilej pentru a da cititorilor noștri notițe despre el toemai Crăciunul, căci el s'a ocu-

pat mult cu cântecele de stea; după cărțile lui învăță și ađi copiii cari merg cu stéua să colinde în ăilele de la 25 Decembre pînă la 8 Ianuarie.

Dar, pe lîngă acestea, cine nu cunoșce pe *Nas-tratin Hoge*a, pe *Moș-Albu*, *Povestea Vorbe*ă, cari mai în fie-care an aű nevoe de edițiunii nouă? Cine-l citesce cu băgare de sémă, vede că el nu este numai un scriitor pentru copii—ceea-ce ar fi încă destul de însemnat lucru—dar este în multe din ale sale neîntrecut. Modul de a povesti în versuri anecdotile ce adună este așă de fermecător, în cât nimeni din căți aű scris în acéstă direcție nu aű putul să-l ajungă.

În scurt: Anton Pann e un autor instructiv, moral, cunoscător al finețelor limbii, ast-fel că orî-cine căștigă citindu-l.

Gheorghe Adamescu.

IN SÉRA AJUNULUI

In séra ajunului este adevărata *sé*ră mare a colindelor. Indată ce s'a înserat bine colindătorii (flăcăi și ómenii mai tineri) se adună în grupe de 4—5 și chiar mai mulți și pornesc prin sat ca să colinde. Ei colindă la feréstră, doi cîntă doué versuri, iar alți doi alte doué versuri și tot ast-fel pînă termină colindul. Acest colind se ăice *colind de feréstră*.

Dacă sînt poftiți în casă, atunci se așeză pe pat și încep să colinde pe stăpănul orî stăpăna casei sau pe vre-un copil orî fată mare. Și acum colindă cîntând doi câte doi.

În unele părți copiii umblă cu bună diminéța în ăiua de ajun, începënd cam de la ora 1—2 p. m. pînă se însereză bine. Copiile în grupe de 3—4 și chiar mai mulți merg din casă în casă și strigă cât pot de tare:

«Hoța 'n boța coladele,

Daí babo cravaicele.»

Li se dau nuci ori mici colăcei făcuți în acest scop și atunci pornesc la altă casă.

Acestea se aud în comunele locuite de Bulgari; unele colinde sînt pe de-aîntregul bulgăresci.

S. Popescu.
(Tonea -Ialomița).

Zugrăvelă dintr'o veche biserică.

Din monumentele Iașilor

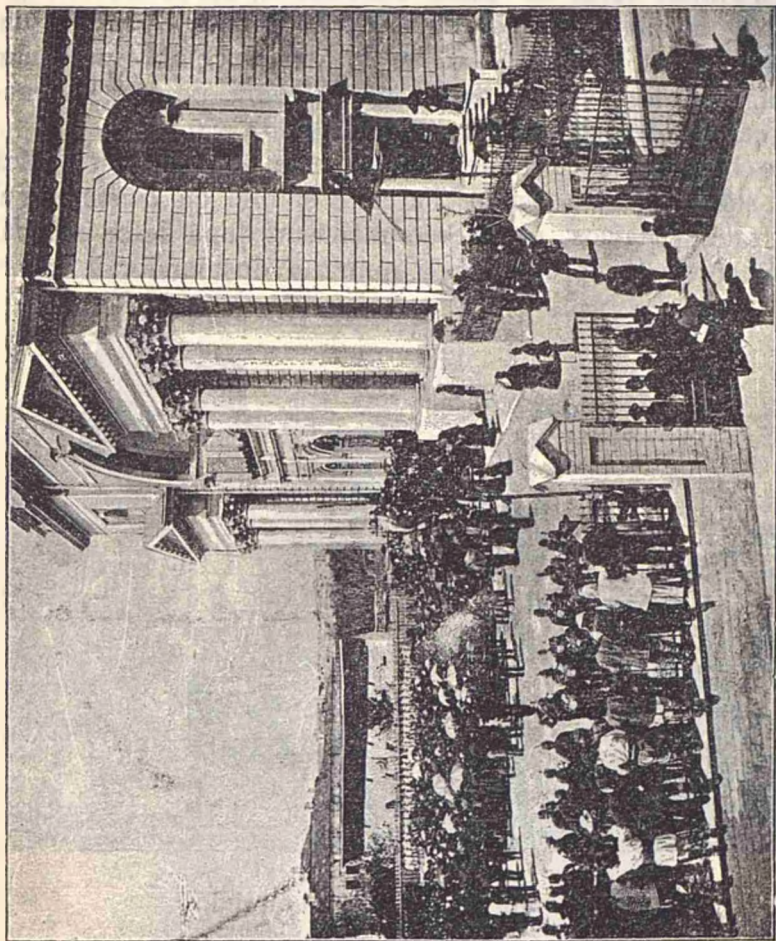
Sun adevăr netăgăduit că în țara noastră suferim de păcatul centralisării; vrem să avem în București tot ce e mai bun; cu toate acestea dintr'un punct de vedere trebuie să facem o excepțiune pentru orașul Iași. Toate guvernele au cheltuit sume enorme pentru construcțiuni mărețe, cari întrec fără îndoială pe cele din București. De

Mitropolia din Iași.

exemplu teatrul și universitatea de aci sînt monumente artistice de mare valoare, pe cînd despre capitală nu putem dice același lucru.

În fruntea tuturor stă însă Mitropolia, capod'operă din toate punctele de vedere. Am mai vorbit în anii trecuți despre dînsa. Profităm acum de oca-

Serbarea sfințirii Mitropoliei din Iași.

sia sărbătorilor pentru a da imaginea acestei mărețe catedrale. Alăturăm și o fotografie reprezentând serbarea sfințirii acesteia, care s'a făcut cu solemnitate deosebită (1).

(1) Vezi «Albina» Anul II, No. 12-13.

Serbarea lui Ștefan-Vodă

Sutem vorbi de zilele Crăciunului, sărbătorea creștinismului, fără să ne aducem aminte — ca creștini și ca Români — că la 27 din Decembre prăznuim pe sf. Ștefan, patronul aceluî mare Domn, pe care l-au numit cei de demult «sabia creștinătății?»

Ce bogată de exemple frumoșe este viața lui! Cu o mică ôste stă în potriva oștilor Turcului și ține cu cinste stégul țării sale. Evlavios, el zidesce mânăstiri după fie-ce isbindă. Când sórta îi e protivnică și numărul dușmanilor îl covir-

Ștefan la Cetatea Némțului.

șesce, atunci găsesce îndemn la rezistență în vorbele mamei sale cari va rămâne pentru vecie icóna sublimei iubiri de țară. Cine nu-și amintesce de poesia nemuritorului Bolintinénu? Invins, eroul se duce să cêră adăpost în Cetățuia Némțului, dar mama sa ese la terestră și-î dice:

Ce spuî tu străine ? Ștefan e departe,
Brațul sêu, prin taberî, miî de morți împarte.
Eu sint a sa mamă, el e fiul mieu,
De ești tu acela nu-ți sint mamă eu.

Însă dacă cerul, vrând să îngreuleze
Anii vieții mele și să mă 'ntristeze,
Nobilul său suflet ast-fel l-a schimbat,
Dacă tu ești Ștefan cu adevărat,
Apoi tu aicea fără biruință
Nu poți ca să intri cu a mea voință...
Du-te la oștire pentru țară mori
Și-ți va fi mormîntul 'ncoronat cu flori.

În amintirea acelor timpuri, dăm aci, odată cu chipul eroului, și poesia lui Alexandri în care se glorifică faptele lui Ștefan.

Ștefan cel Mare.

Luī Ștefan cel Mare

DE

V. Alexandri.

La pôlele Carpaților
 Sub vechiul tēu mormânt,
 Dormi, eroū al Românilor,
 O Ștefan, eroū sfint!
 Ca sentinele falnice
 Carpații te păzesc
 Și de sublima-ți glorie
 Cu secolii șoptesc.

Când tremuraū popóarele
 Sub aprigiū pāgini,
 Tu le apărai cu brațele
 Vitejilor Români.
 Cu drag privind-ți patria
 Și mórtea cu dispreț,
 Măreț în sînul luptelor
 Și 'n pace-ai fost măreț.

In cer apune sórele
 Stingēnd razele lui,
 Dar în a nóstre suflete
 In veci tu nu apui!
 Prin negura trecutului
 O! sóre 'nvingētor,
 Lumini cu raze splendide
 Present și viitor.

In timpul vitejiilor,
 Cuprins de un sacru dor
 Visai unirea Daciei
 Cu-o turmă și-un păstor.
 O! mare umbră-eroică,
 Privesce visul tēu:
 Uniți sîntem în cugete,
 Uniți în Dumneđeu.

La pôlele Carpaților
 La vechiul tēu mormânt
 Toți în genuchī, Ștefane,
 Depunem jurāmînt:
 «Un gând s'avem în numele
 «Românului popor,
 «Aprinși de-amarul gloriei
 «Și-al patriei onor.»

BOGĂȚIA LUMEI

Mulhall socotesc bogăția financiară a lumii întregi la 48,500 milioane, din cari 18,775 milioane în hârtie-monedă; 12,275 în argint; 17,450 în aur; e aproape 9,500 tone de aur în lume, adică 9 milioane și jumătate de kgr., Valórea argintului 20 ori mai puțină. A cincea parte din acest aur există sub formă de monedă; restul e în bijuterie, etc. Intrebuintarea face să dispară aproape 1,000 kgr. de metal, în monedă, pe an.

De la Olt.

In prejma ómenilor străvechi

andu Călinescu, destoínicul învătător al satului Mircesci, stă de vorbă în privdorul primăriei cu mai mulți săteni. Sînt aceiași ómeni, înaintea cărora, acum vre-o săptămână, s'a apucat să le spună de ómenii din străvechime.

— Bine că te întîlnirăm mai slobod, d-le învătător, începù moș Trohin. Ardeam de nerăbdare, mai, mai ca un copil, să ascult povestea începută și nesfîrșită.

— Chiar de asta ne-am strâns aci, și mi se pare că n'am greșit, puse códă Stan Doldoră, vîndătorul de grâne.

— Bucuros, prietení! Imí pare bine că vorbele mele n'au fost glas de prooroc în pustiú. Nerăbdarea ce arătați probéză că ele au prins. Și asta mă îndemná și mai mult să urmez cu înșiräte-mărgărite al meu.

— Spuneai, d-le învătăror, că una sînt astăli ómenii și alta au fost pe vremuri. Adică, d-ta cređi una ca asta? rupse vorba învătătorului, Stan Doldoră, care eră de felul lui neîncredător.

— E drept ceea ce v'am spus atunci, ca și ceea ce vă voi spune acum. Și vă grăiesc cu totă încredințarea, și din totă inima. Vreți o pildă?

— Vrem și mai multe, dacă ești bun!

— Uitați-vă, de pildă, la un copilaș fraged și la un om cărunt. Intre amândoi e mare deosebire.

— Adevărat e!

— Copilașul abia gîngănesce ceva: mintea lui par'că e adormită la început. Incetul cu incetul se deșteptă simțurile lui: vederea, auđul, gustul, mirosul și pipăitul. Cât de târđiú póte el să judece că focul pe care puneă mâna îi face rău! Și judecata lui, care odinióră nu-și da socotéla de o jucărie, ajunge mare și cu multă putere. Cătă muncă pe el, pînă să ajungă om.

— Ei, numai pe el? Dar și pe părinți și pe învătători!

— Cum vedeți, mărginirea lui la minte se schimbă cu timpul, și pe nesimțite. Aducerea aminte, închipuirea, judecata, simțirile cele bune, cunoșcerea și iubirea de Dumnezeu din lucrările lui, toate, toate, se arată pe rând.

— Asta o pricepem și noi, că copilul cel nevinovat ajunge om pe nesimțite și cu multă trudă, și se Moș Trohin, dând din cap în semn de învoire.

— Spuneți d-v., dacă vă mai vine să credeți că omul a mai fost vre-odată copil, că bătrânul a mai fost când-vă copilăș de țiftă?

— Dă-mne feresce !

— Dar nu numai în starea sufletescă se petrec schimbări, ci și în cea trupescă. Fragedele oscișoare ale copilului se pot ele asemăna cu ale voinicului oșten? Putințica putere a aceluia poate fi vre-odată de-o potrivă cu a acestuia?

ntrebarea lui Nenea Stan Doldoră ast-fel trebuie înțelesă. După cum sub ochii noștri se întâmplă schimbări, la un singur om, tot ast-fel s'a-ă petrecut și cu omenirea întregă, de când s'a arătat pe pământ. Zadarnic se încercă să credă că lumea a fost totdeauna ca azi ! Sînt dator să lămuresc spunend că toate pleacă de la mic la mare : oul, ca să ajungă pasere ; copilul ca să ajungă om ; bobul de grâu, ca să ajungă erbă mare, cu sute de hobe ; și așa mai departe.

— Bine, dar cele ce spu, d-le Invățator, se întâmplă cu fiecare ființă în parte, că ce-î mic ajunge mare ; dar cum, Dă-mne, să credem noi că acesta s'a putut întâmplă cu toți omenii de-o dată ? Așa și se neîncreătorul de Stan Doldoră.

— La un singur om, schimbările se ved mai lesne ; dar schimbările ce s'a-ă întâmplat omenirii întregi sînt mai greu de priceput, fiind-că s'a-ă petrecut într'o vreme grozav de mare.

De când s'a-ă arătat omenii pe pământ sînt mi și mi de ani. E firesc dar că avend un timp atât de mare și petrecend-se împrejurul lor felurite schimbări, ca : potope, înghețuri mari, călduri într'un loc, răcělă mare într'altul, și omenii să sufere schimbări, după vreme.

— Atunci a trebuit să se schimbe și starea lui sufietescă și trupescă, ca și schimbările firii, și se Moș Trohin, care începuse a pricepe.

— Tot nu sînt lămurit pe deplin, urmă Doldoră. Ori de câte

mil de ani trăiesc omenii pe pământ, ei au fost mereu aceiași, așa cum îi vedem azi, bob numărat.

La îndărătnicia lui Nenea Stan, să te vedem, prietene dascăle, dișe surîdând notarul. Eră mai mult o glumă din parte-î, prin care voia să arate că Doldoră are capul făcut mai mult pentru potrivirea prețurilor, de cât pentru înțelegerea adevărurilor științei.

— Că n'a fost omul totdeauna ca azi, n'a fost. O spune știința; o mărturisesc chiar vremurile; o adevăresc înșiși omenii străvechi.

— Dișeși știința! Dar știința n'o face omul? Și omul nu pôte greși?

— Dișeși de mărturia vremurilor; dar le-am apucat noi pe toate?

— Dișeși de omenii străvechi. Ai vorbit d-ta cu vre-unul din ei?

Aceste întreite întrebări puse dascălului de trei inși din ceî de față, din care unul eră însuși Doldoră, nu erau tocmai rele. Ba nu erau de loc rele. După chipul cum erau puse, reeșiă că cele spuse de învățător pînă aci despre omul străvechiu și despre traful lui sînt lucruri din altă lume. Mai reeșiă că multe din cele povestite erau iscodiri de ale lui. Și acum săteniî, după vorbirî avute între ei, cereau socotelă, în felul lor, de ele.

Învățătorul stătu câte-vă momente mut. Voiă să dea nisce răspunsuri la care să nu mai fie nevoie de nouî întrebări. Apoi dișe :

— Nu vi se pare că vă înșelați când spuneți că știința face greșeli atât de mari? Ia să judecăm. Prin știință eu înțeleg totalitatea cunoștințelor aflate de învățați despre lume. Știința nu e picată din cer, sau ne e dată, fără să știî cum. Pentru aflarea cunoștințelor s'au trudit omenii ani îndelungați. Cercetările lor n'au un scop strimt, adică numai folosul omului, care se îndeletnicesce cu aflarea științei. Ele au în vedere adevărul, pentru folosul și luminarea tuturor. Spre a atinge însă adevărul, omenii ce s'au îndeletnicit cu aflarea lui au băgat de seamă la diferitele întâmplări ale firii, ale pământului, ca și la ceea ce el cuprinde: omeni, dobitoce, vegetale, minerale. Observările unora au fost cercetate și de alții, spre a se vedea dacă pot fi temeinice. Dacă unii au făcut greșeli, alții le-au aflat, și s'a putut apoi dovedi cu temeinicie adevărul.

— Ne poți da câteva pilde. Domnule Învățător?

— Și mai multe, ca să ne lămurim.

Ați băgat de seamă că în cariera de piatră de din susul comunei, straturile pămîntene sînt așezate unele deasupra altora. Aceste pături, care cuprind mai multe feluri de pămînt și de minerale și rămășițe de animale, sînt aproape orizontale și fie care are mai aceeași grosime, pe lungimea lui.

— Asta am vădut-o și la délul care s'a surpat, mîncat de apă.

— Vă puteți închipui cum s'a alcătuit aceste strate de pămînt?... Vă ved că dați din umeri.

Ascultați atunci pe cei care au tălmăcit lucrul. Și vedînd dreptățile lor, să vă încredințați.

Pe vremuri, apa acoperia o mare parte din fața pămîntului ca și ați. Pe atunci, unde astăzi e un munte, un dél, cu straturile de care am vorbit, era o mare, un lac ori vre-un rîu mai lat sau mai mic.

Apa, cum îi este obiceiul, rupea din locurile pe unde trecu și mai ales de la maluri, bucăți de piatră, nisip, humă, pămînt văros și altele. Acolo unde curgerea apei era mai liniștită, particulele luate cădeau la fund, unde se așterneau în strate, după felul lor. Cu deosebire în mări și în lacuri se formau strate mai groase și mai întinse.

Printre acele strate se găsesc ici și colo și pietre mari, din care unele rotunde, care au fost aduse din alte părți și au căzut la fund, pe când se făcea stratul.

— De unde scim noi că s'a petrecut așa?

— Tocmai aci vrem să vă aduc. Iată de unde. Vedem chiar noi ați că cursurile de apă mînăncă pămîntul malurilor și-l duc departe, unde îl așeză în strate.

— Am băgat de seamă și noi la bătaioasa noastră de apă, dise un sătén, așezându-și căciula cu o mișcare din cap. Când vine repede, aduce de la munți bolovani, pietre, copaci și-i duce la vale, presărându-i pe unde-i e voia.

— Am vădut și eu pe marginea Oltului nisce nămol, în care mă cufundam pînă la genunchi aproape. Erau locuri pe unde nu-l mai vădusem, cu mai multe luni înainte. Așa e, d-le învățator, cum spuneți!

— Intr'unele strate, urmă acesta, s'a găsit pietre de zidit precum și bucăți de stînci, pe care erau tipare de melci de maro sau chiar melci întregi, bine păstrați.

De unde aū putut veni acei melci, cari trăiesc prin mări, și cum aū putut intra înăuntru pletrelor unde s'aū aflat?

Spuneți, de!

Nici un răspuns.

Invetații explică și trebuie să-i credem. E o probă că pe unde s'aū găsit acele pletre cu melci a fost odinioară o mare.

— O mare? Cum așa?

— Da, o mare. Și marea a depus pe fundul ei strate de nisip, de humă, etc. în care aū cățut melci de tot felul.

De-asupra acelor strate s'aū așezat altele, tot în același chip. Greutatea stratelor de sus, a apei, și pôte și alte pricinī, a făcut ca cu vremea stratele de mai jos să se întărescă și unele să se împietrescă.

După rămășițele de animale găsite în stratele depuse de apă, putem sci sigur ce fel de ape aū fost acolo: mări, lacuri sau riuri, cari cu timpul s'aū retras sau și-aū schimbat matca.

Sînt strate cari se află produse chiar pe fața pămîntului, și cari sînt așezate între cele făcute în mări, lacuri și riuri. Acēsta se pôte dovedi tot după rămășițele de animale de uscat găsite în acele strate.

Din cele ce vę spusei se vede lămurit că stratele așezate de ape sînt ast-fel puse în cât cele mai de jos sînt cele mai vechi.

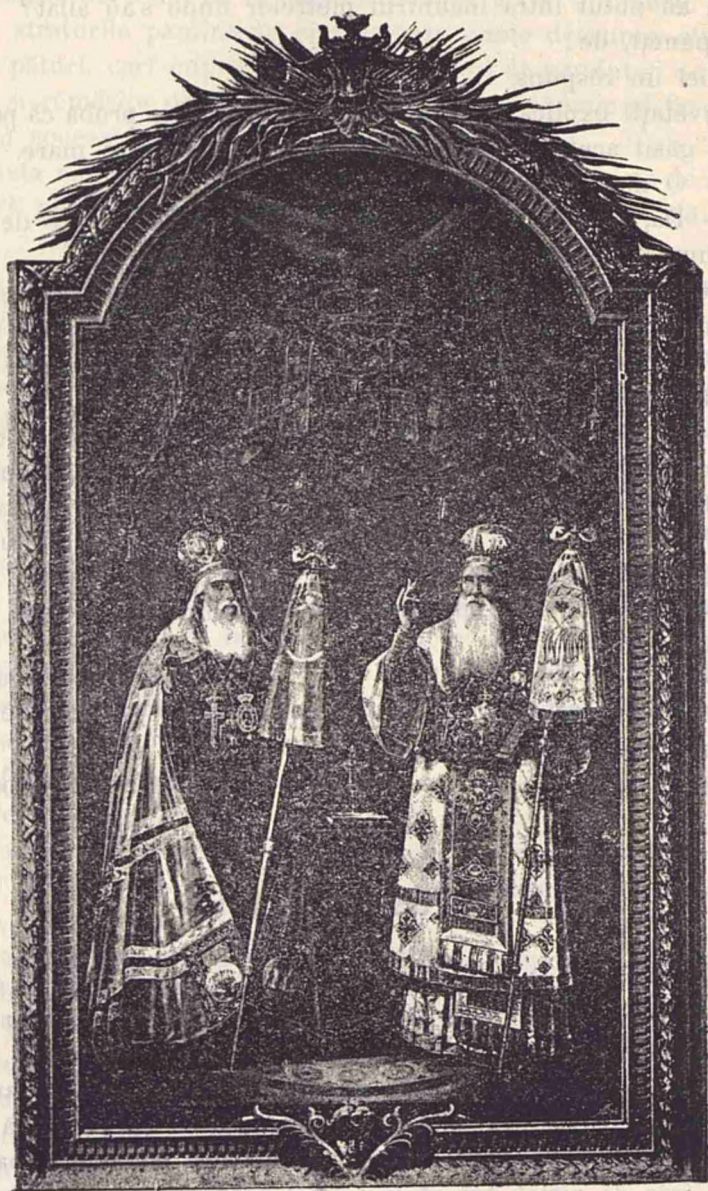
(Sfirșitul în No. viitor)

Grig. Teodossiu.

Un asil de pisici

La New-York o societate de dame, care se interesază de animalele perdute și nenorocite, a fondat o asociație sub numele de *Amicii animalelor domestice*. Nu numai că se dă nutriement animalelor, dar se asigură o mörte bună acelor cari sînt rănite sau bătrâne. Asociația a închiriat o fermă, pe lângă Spuyten-Duyvil, cu prețul de 250 fr. pe lună, și aū strâns mai bine de o mie de pisici. Așa că animalele perdute sînt fôrte bine adăpostite în acēstă fermă.

De Ia Olt.

Mitropoliții Veniamin Costache și Iosif Naniescu, ctitori ai
Mitropoliei din Iași.

Cum să petrecem Sf. Sărbători

Dată cu iarna, timp de ore-care odihnă pentru omul care a muncit trei părți ale anului, vin și sărbătorile ei, ca sărbătorile Nascerei Domnului, Anul nou, sf. Vasile, Botezul Domnului și altele mai mici, timp de petrecere pentru tot creștinul.

Dacă pentru timpul de lucru în care, mai mult sau mai puțin, însuși nevoile ne învață cum să săvârșim o lucrare ore-care, avem trebuință de sfaturi și îndemnuri după care să ne călăuzim, tot așa e de nevoie a avé ore-care îndreptare după care să ne conducem în a petrece cum se cuvine și timpul sărbătorilor, când, din pricina nesciinței și nedepinderii în a le petrece cum se cuvine, ușor putem unecă pe căi greșite, pe care apucând să ajungem a ne ace neplăceri în loc de plăceri și intristări în loc de bucurii.

De aceia să vedem, în puține cuvinte, cam cum ar trebui să petrecem sf. sărbători din întregul an, dar mai ales acestea din iarnă, cari sînt mai apropiate între ele, ca astfel după trecerea lor să ne simțim mulțumiți sufletesce că le-am trecut cu mulțumire și cu folos, cu alte cuvinte, ca nisce făpturi cu judecată și buni creștini.

De regulă zilele de sărbătoare la noi, nu se cam serbeză cum ar trebui. Timpul lor nu e întrebuințat cu chibzuială, iar petrecerile ce au loc atunci numai mulțumiri nu ne lasă multora dintre noi, cum ar trebui. Buniórá cine nu scie câte petreceri nu se fac atunci cu necumpătate în mîncări și mai ales în beături, încheiate cu gâlceve sau alte răutăți. Ori, în cel mai bun cas cât timp nu se pierde în zadar, care s'ar puté petrece cu folos moral.

Ast-fel ar trebui să serbăm :

De pildă, ce frumos ar fi să veđi într'o ęi de sėrbătore, venind din tóte părțile satului bărbați, femeı, tineri sau bėtrâni, îndreptându-și pașii cu smerenie spre biserică, care în zăngănitul clopotului îi chiamă duios la rugă! Sau de la biserică să veđi sătenii veseli ęicėndu-și câte o vorbă bună și îndreptându-se grupuri, grupuri, fie-care pe la casele lor. Și cât ar fi de frumos ca pină în vremea prânzului să scii că fie-care gospodar vorbesce cu ai sėi despre însemnăta-
tea ęilei orı despre cele auđite la biserică, în loc să mėrgă a-și pierde vremea—cu pagube de tot felul — în alte părți!

Cât e de frumos și bine să veđi peste ęi cum fie-care se duce să-și vadă rudele și să petrecă *cu judecată* câte-vă clipe de mulțumire cu ele! Sau, cât e de frumos și vrednic de laudă să veđi pe unii ducėndu-se să cerceteze, să ajute și să îmbărbăteze pe nisce bolnavi—rude sau străini— cari din diferite pricinı nu au avut fericirea a se găsi sănătoși ca alții în aceste ęile de petrecere sufletescă; orı pe alții să ajute, cu cât le dă mâna, — măcar cu o vorbă bună — pe vėduve, pe orfanı sau pe săracii cari nu au putut sėrbători și ei aceste ęile mari din cauza lipseı!

Judece fie-care, cât de frumos, folositor și vrednic de laudă este iarăși să veđi ómenii petrecėnd cu cumpėtare și liniște, fie numai între rude, fie la un loc mai multe case de gospodar, iar petrecerea să fie petrecere cu jocuri și veselii mėsurate, nu în męcări și bėturi peste mėsura, nici în certuri, sau în clevetiri!

Fără ındoială, fie-cărui om cu judecată, îi vor plăcé numai ast-fel de petrecere, căci numai unele ca acestea tac pe orı-cine să se simtă mulțumit în adıncul sufletului sėu, că a tr eut cu bine și cu plăcere sf. sėrbătorı.

Ast-fel petrecute, plac sėrbătorile lui Dumneđeu și fericit e acela care caută să le serbeze așa!

Ast-fel ar trebui să petrecem fie-care sėrbătore. Ast-fel să întrebuiņăm timpul lor și să nu ne ınchipuim că ele ne sınt ęile de petreceri nechibzuite. După cum sıntem datorı a folosi cu judecată fie-care clipă de timp la lucru, tot așa se cere a întrebuiņă timpul cu chibzuire și în sėrbătorı ca nu ele din ęile de serbare să ajungă pentru noi ęile cu prilej spre fel de fel de pėcate și nemulțumire. Dacă am căută să le petrecem cu toți în chipul dorit și ne-am mai

aduce aminte că s rb torile de acum, din iarnă, mai s nt  nfrumuse ate cu at tea obiceiuri vechi  i frumóse, ca colinda, plugu orul, sorcova ori semănatul, ne putem u or închipui c t  nemul tımire ne-ar lăsă în suflet ele după trecere.

Să căutăm deci, a le petrece după cum se cade.

Victor Puiu.

Ce să facă sătenii în luna Decembre?

Să- i caute de lucru la ora 

Vor  ice unii dintre sătenii, că s nt mul i cari de  i ar dori să munc c  sau să se ocupe cu alte lucrări pe timpul iernii, nu g sesc. Iată ce sfat le pot da acestora prin revista Albina, daca sci  să cit c , sau dacă   i dau pu ina ostenélă de a ascultă, pe aceia cari sci  să cit c  aceste pove e, sau daca în comună nu s'ar găsi nici un s ten ca să cit c , le va citi-o preotul sau  nv  torul.

Dacă unii din sătenii se g sesc în neputin  de a- i găsi de lucru în comuna sau în apropiere de altă comună,  i sfătuiesc să m rg  pe la ora ele din apropiere de comuna sau chiar  i în cele mai de p rtate,  i- i vor găsi de lucru p n  primăvara c nd începe munca c mpului. Căci este mai folositor pentru ei a- i câstiga hrana pentru ei  i familia lor de c t a- i vinde munca din timpul iernei pentru vară. A a că trebuie să munc c  vara ca să pl t c  ceea-ce a m ncat în timpul iernei.

Sătenii despre care este vorba în r ndurile de mai sus, să ia bună pildă de la sătenii români  i unguri din Transilvania, cari t mna vin unii din ei cu nevestele  i copiii lor  i fie-care câstiga bani  i  nc  mulți; alte pilde de la grădinarii Bulgari  i Lipovenii ce primăvara vin la noi în țară  i ne cultiv  tóte zarzavaturile trebuincio e pentru timpul verei  i al iernei. Ace ti ómeni c nd pl c  în Bulgaria, duc cu ei nu mai puțin de 5 milioane de lei. C ti

servitorii din Transilvania nu câștigă mulți bani, cu cari își cumpără pământ și fac case frumoase, și plătesc și alte datorii pe care le-a avut pînă n'a venit în țara noastră.

De ce dar, voi sătenii, cari n'aveți mijloce, să nu luați aceste pilde bune pentru voi și familia voștre. De ce copiii voștri în vîrstă de 14 și chiar 16 ani, în timpul iernei să n'aibă ce încălța și îmbracă, și unгурóicele de pe lîngă Brașov și chiar cu mult mai departe, să le vedeți pe stradele Bucuresciului încălțate cu ghete și bine îmbrăcate, și copiii voștri să umble desculți și nemîncăți, sau foarte puțin hrăniți.

Apoi trebuie să știți că sînt multe femei și fete din Transilvania, care nu știu să măture o odaie cum se cade, și când intră la stăpân cer lefă câte 20 — 25 lei, iar cele cari sînt mai pricepute cer pînă la 30 — 35 lei pe lună și mîncare. Pe când în țara lor daca ar găsi un stăpân care să le dea demîncare și 3—5 florini, adică 6—10 lei, ar sêrută pămîntul de dece ori. Gândiți-vă bine că acești servitori trimet în țara lor pe fie-care an, mai mult de 6 milioane de lei. De ce acești bani să nu rămăie în pungile noastre adică în țara noastră. Gândiți-vă bine la sfaturile din rîndurile de mai sus, cari vă vorbesc și vă îndemnă numai în folosul vostru ca să trăiți mai bine și să agonisiți și mai ușor un ban alb pentru zile mai negre.

Luați pilde bune de la servitorii străini, și veți vedé ce bine este pentru voi, care în timpul iernei n'aveți unde să lucrați. O bună pildă puteți lua și de la Olteni, cari, cei mai mulți, vin în Bucuresci, unde fac comerciú, cu petroleú, mere, puiú de găină etc. Acest comerciú în alte orașe ale țării îl fac străinii mai cu sémă în orașele din Moldova.

E greú ca cine-và să-și părăsescă comuna și casa lui, dar fómea scóte *pe lup din vizuina lui*.

De cât să cătați a face reú altora și a sta prin cârciumă, mai bine să-ți schimbí unele obiceiuri și să-ți cauți de lucru.

Să muncescă și femeile.

De la bărbați să trecem la femeile sătenilor noștri, care de la cea mai săracă pînă la cea mai bogată din sat altă dată se întreceau care de cere să fie mai harnice și mai lucrătore în ale gospodăriei. Astăzi mai în toate comunele, o mare parte din femei șed aproape totă ziua fără să aibă ceva de lucru atât la șesul țării cât și la munte. Causa este că astăzi femeile, în loc să caute a-și îmbrăca bărbatul ei ca și pe copiii ei cu haine făcute numai din mîna ei, alergă la tîrg și cumpără pînză de americană, bine scrobită, ca să arate grosă și tare la pipăit, și cu ast-fel de pînză și cu panură (postav) adus de la Brașov, se îmbracă totă familia sătenui.

Nu de mult femeile sătenilor, după ce se isprăvea cu culesul porumbului de pe câmp, și cu aședarea lui în pătule ori în podul casei, ele se apucau de tors lînă, care încă de cu vara eră spălată și pieptănată, fuiorul de *cănepă* și în periat și dă-răcit încă de cu vara.

De multe ori lîna pînă pe la începutul lunii lui Decembre eră deja torsă și țesută și dată chiar și la *piuă*. Așa că în ziua de Crăciun bărbații și copiii erau îmbrăcați cu haine de panură făcute de femeile harnice din sat.

Câtă muncă puneă femeia sătenui când te gîndesci, că la Crăciun copiii și bărbatul să fie îmbrăcați în haine de postav făcute de mîna ei. Căci pe lîngă îngrijirea și curățenia casei, ziua se ducea la munca câmpului și sêra când se întorcea de la câmp, după ce da demîncare bărbatului și copi-lașilor, puneă furca în brâu și când își uplea un fus cu tort și când cocoșul prin cîntat anunța ora 12 din nôpte se culcă și ea.

Aceste femei, cari erau de muncă coplișite de la rêsăritul sôrelui și pînă la mieș de nôpte, se simțiau cele mai fericite, pe când alte femei mai sêrace cari nu dispuneau ca să aibă și ele lînă, ca să tórcă în frumoșele serî de vară, se simțiau nenorocite, și cele

maî multe din ele cătau de torceaû pe plată de la femeile maî bogate, cari nu puteau răsbi ca să tórca tótă lîna, orî împărtea tortul, adică din trei fuse pline de tort, unul erâ al aceleia cari torcea.

Cu modul acesta vedem că și femeile sêrace prin munca lor cătau a-și îmbracă bărbații și copiii cu panure tórse și țesute de mâna eî.

În cele maî multe nopți de vară, aceste femei când torcea lîna, luna le serviâ în loc de lampă, de lampe în cari se arde gaz petroleu, nici că se pomeneâ, ci numai de opaeti, cari consta dintr'un fitil de pînză, pus peste el puțin seû sau untură de porc, și torcea, torcea, și cânta duios la auđul că- rora de multe ori ți se îndoioșâ inima.

Acest lucru nu se petrecea nu maî la femeile sâ- tenilor, ci și cucónele marilor proprietari și aren- dași, puneau servitórele sêra și torcea lîna, și fu- iorul de cânepă și in, și câte odată aduna și femei din sat numai ca să isprăvescă de tors maî curînd, și când erâ la mieđul nopții, le cîntea cu mân- care și vin bun, așa că femeile pîna la acéstă oră din nópte, torceaû cu cea maî mare bucurie, pe la ora unu sau douê din nópte plecaû vesele pe la ca- sele lor. Astăđi cam rar din cucónele nóstre de pe la țară se maî gândesc la ast-fel de lucruri, cari ridicau mult moralul femeilor de pe la sate. Astăđi, nu se maî vorbesce de ast-fel de lucrări folositóre pentru proprietari ca și pentru sâtenî, ci de sin- drofiî, de jocuri de cărți, de mătase de Lyon, de dantele de Bruxel etc. S'a dus industria casnică pe copcă, și în multe părți se vorbesce la noi de ea, ca de povestea lui *Arghir*.

În schimb dacâ trecem granița, ne isbim cu ochii numai de ast-fel de industrie casnică.

Am đis că pîna pe la începutul luneî Decembre lîna erâ tórsă, țesută și dusă la *piuă*, iar de la a- céstă dată se puneau bărbătesce la torsul fuioru- lui de cânepă și in. Femeile lipsite, torceaû în parte, ca și la lîna. Pe la sfîrșitul lui Ianuarie și cel mult pe la jumetatea lui Februarie, în tóte casele se au-

deã rësboiul și sucala, de dimineța pînã sãra, și une ori pînã noaptea tîrziu. Femeile se întreceau cari de cari sã isprãvescã de țesut mai de grabã, ca sã-și potã înãlbì pînza, din care femeile faceã cãmãși copiilor și bãrbaților pentru ziua de pasce; erã multã cinste pentru o femeie, ca copiii ei în ziua de pasce sã fie îmbrãcați cu cãmãși noi, făcute din pînzã de casã.

Astãdi, cam rar se aude rësboiul prin satele noastre, și la puține case se pot vedé pe la miezul nopței încã lampe aprinse la lumina cãreia femeile sã tãrcã lina ori fuiorul, sau dacã se vede lampe ardend, n'a plecat încã vecinii de la povesci.

Iatã cum se pierde un timp atãt de prețuit în timpul iernei ziua, ca și o parte din noapte, fãrã ca sã aducã vre-un spor în casa sãtenui. Astãdi, din causã cã atãt cãnepa, care la noi crește în stare sãlbaticã, cãt și inul, nu se mai cultivã, și dacã se cultivã de vre-un locuitor, se cultivã fãrte puțin.

Tote femeile harnice, simțesc cãt este de rãu și de greu, a sta iarna aprãpe totã ziua fãrã lucru, și cunosc cum cãmașa fãcutã din pînzã de fuior este cu mult mai trainicã de cãt cãmașa fãcutã din pînza de America.

De aceea la primãvarã femeile sã îndemne pe bãrbații lor ca sã semene mai multã cãnepã, cãci se face în casã mai multã economie cu îmbrãcãmintea, și cu bani mai puțin, se cãstigã în trãinicia hãnelor mai mult.

Cãnd bãrbații ca și femeile lor vor cãutã ca sã fie ocupați și în timpul iernei, dupã cum se pãte vedé din rîndurile de mai sus, casele lor vor fi îndestulate, și în familie mulțumire și veselie între pãrinți și copii; cari astãdi în mare parte sînt goi și desculți în cãt nu pot merge la școlã ca sã învețe și ei puținã carte a ceti și scrie, cãci mult e bine cine scie carte.

Cine scie carte citește cãrți de agriculturã, în cari gãsesc cum se cultivã mai bine cãnepa și inul, ca sã potã cãpãtã mai mult fuior și seminte de cali-

tate bună, cărți de grădinărie, în care găsesc cum se cultivă mai bine pomii roditori, plantele leguminose și alte zarzavaturi, cine nu scie carte; cam piséză apa în piuă.

V. S. Moga.

Bólele externe ale porcului

Am dis că bólele externe sînt acelea ce ocupă părțile din afară ale corpului. Aceste boli sînt multe, dar nu ne vom ocupa de cât de cele mai dese.

Cea mai importantă din tóte este *inflamațiunea* saú în popor *umflătura*, despre care am puté spune că constă într'un fel de luptă a unei părți a corpului în contra oricărei cauze care irită, supără acea parte. Ea se întălnesc nu numai în afară (dar și înăuntru corpului, nu numai la porc, ci la tóte animalele.

Inflamațiunea póte ocupa o mică întindere saú din contră póte cuprinde suprafețe mari, ca întreg capul, un picior, etc.

Causele inflamațiunii sînt nesfârșit de multe. Ea póte nasce în urma loviturilor, sgârieturilor, înțepăturilor, frecăturilor, mușcăturilor, arsurilor cu foc, cu apă fierbinte, cu apă tare (acid azotic), cu vitriol (acid sulfuric), în urma frigului, etc. Trebuie însă să spunem că pe lingă oricare din aceste cauze, intervin mai tot-d'a-ua nisce mici vietăți, numite *microbi*, și despre cari ne vom ocupa cu ocaziunea bólelor molipsitoare.

Simptomele (semnele) inflamației sînt: *roșata*, *umflarea*, *durerea și căldura părții bolnave*. Când însă pielea animalului este négră, saú rîmătorul prea gras, este greu să observăm tóte aceste patru simptome.

La porc, rar se tratéză inflamațiunea, ceea-ce se caută la acest animal, este mai mult urmările ei, dintre care cea mai obicinuită este abcesul.

Abcesul se caracteriséză prin o adunătură de puroi într'un fel de pungă, ce se forméză pe socotéla părților inflamate.

Abcesul se observă la porc, mai ales la rădăcina gâtului, la pânțele și la partea de jos a picioarelor.

Semnele prin care se cunoște abcesul sînt: mărirea, căldura și durerea părții bolnave ; iar când apăsăm cu vîrfurile degetelor pe el, simțim un fel de moliciune, întocmai ca în cazul când am apăsă pe o bășică de boiu, nu de tot umplută cu apă. Dacă abcesul însă este adînc, în mușchi, sau dacă el nu este destul de copt, este cu puțință să nu simțim această moliciune a părții, apăsate prin vîrfurile degetelor.

Tratamentul abcesului se face cu oblojeli de făină de in, de tărîțe, de pîne, de miere, de nalbă, de capete de mac ș. a., cari au putere de a grăbi facerea puroiului și deschiderea abcesului: Oblojelile cu cîpă cîptă în cenușă apoi strivită și amestecată cu puțin seș, ast-fel cum face gospodarul nostru, au același rezultat. Când punerea oblojelilor nu se pôte face, atunci ungem partea bolnavă cu untură de porc, cu seș, cu untdelemn sau mai bine cu o alifie de muguri de plopi, pe care dacă nu ne-o putem procura de la spițarie din cauza depărtării acesteia, o putem pregăti singuri, amestecând o parte muguri uscați și pisați cu patru părți untură, și pe care amestec îl încăldim mai multe césuri la foc.

După ce abcesul s'a deschis, adică a spart, stórcem bine puroiul, pădîndu-ne de a băgă degetul înăuntru, neteđim apoi buzele deschideturii cu niște fórfeți pe cari am avut grija de a le trece puțin prin flacără, și în urmă spălăm punga abcesului cu apă caldă, apoi cu spirt curat sau în care s'a pus puțin camfor, sau în lipsă de spirt, cu ceaiu de mușetel, de ismă, de teiu, sau mai bine cu *apă fenicală* pe care ne-o cumpărăm de la spițarie. Spălarea se va face pînă la vindecare, de două ori pe zi.

Când abcesul nu se sparge singur, atunci îl putem deschide cu vîrfurile unui briceag sau cuțit ascuțit, după ce mai întăiu am trecut acele vîrfuri prin flacără.

Irimia Popescu.

Medic veterinar.

INFORMAȚIUNI

În orașul *Hârlău* s'a înființat o societate cu numele : «Ajutați și luminați». Ea are de scop a răspândi cultura prin conferințe populare și a aduna fonduri ca să vie în ajutorul copiilor săraci.

Urăm deplin succes acestei frumoase asociații.

* * *

D-l P. Constantinescu ne scrie următoarele

În ziua de 17 Octombrie 1899, a avut loc inaugurarea școlii «Grădina de copii» din comuna Cerna, județul Tulcea.

Copiii de la școla primară conduși de d-l diriginte Coatu au format cor atât la întregul serviciu divin, cât și la Te-Deum și la sfințirea apei.

După terminarea ceremoniei religioase de către preotul *I. Stănescu* din localitate, s'au început în fața școlii discursurile.

D-l primar al comunei arată pe scurt foloșele școlii. Mulțumesc d-lui *I. Nenișescu*, prefectul județului, pentru înțelepța și româneșca conducere a jud., făcând ca totul să se desvolte în armonie.

D-l *G. Coatu*, dirigintele școlii primare face o schiță istorică asupra trecutului poporului român și țării noastre.

D-l *M. Aron*, învățător Nalbant, fiind față, iea și d-sa cuvintul, arătând mai anăunțit foloșele școlii froebeliene.

D-l *V. Vartolaș*, revisorul școlar de județ, vorbește cu căldură sâtenilor sfătuindu-i să iubească școla și să trimetă copiii cu dragoste.

Au asistat la această solemnitate mai multe persoane între cari remarcăm pe d-nii : *Isopescu*, sub-inspector silvic, *N. Pușcaru*, șef de ocol Cerna, *Sterescu*, șef de cariere, *Moisiu*, profesor de istorie la liceul din Tulcea, *Gheorghiu*, conductor de la serviciul tehnic al județului, *N. Rusiade*, învățător, Satu-Nou, *C. Mateescu-Ai-Orman*, *Th. Mârza-Pecinega*, *C. Măgurănu-Turcoia*, *Gh. Sion-Ac-Punar*, etc. etc.

La ora 2 p. m. a avut loc tot în localul școlii froebeliene o serbare școlară cu școlarii de la școla primară sub conducerea învățătorului.

Serbarea s'a terminat prin o serată dansantă organizată de un anumit comitet în folosul școlii.

La bal au luat parte pe lângă cei notați și d-l *C. Poenaru* sub-prefectul plășii Măcin și d-l *G. Cocea* ajutor de sub-prefect cu d-na.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar în editura Stabilimentului Socec, o cărticică despre rețele urmări ale alcoolului, cu titlul «*Convorbiri între bunicul și nepoții săi*», de *I. G. Saru* și *Vasile Florinescu*, institutori în București.

Sub o formă simplă și atrăgătoare, autorii se silesc să invedereze nenorocitele urmări ale beăturilor spiritose asupra corpului, minții și averii ămenilor beători. Afară de materia propriu disă, cărticica coprinde câte-vă articole apărute în *Albina*, despre bețivi și beție.

Prețul nu-l cunoscem însă.

* * *

A apărut : «*Școlarii*» schiță de *Gr. Crețescu*, avocat în Galați. Prețu-50 de bani.

Pentru onor. noștri abonați

Am anunțat de la începutul anului al III-lea al revistei, că stimaților noștri abonați cari pînă la 25 Decembre 1899, vor fi achitați, cu numărul de 1 Februarie 1900, li se vor trimite ca premii, un tablou istoric colorat.

Sîntem în plăcuta poziție a anunța că tabloul represintă **Lua-rea Griviței**, în 4 culori.

Tabloul e o adevărată lucrare de artă și este executat cu deosebită grijă în atelierul cunoscutului Institut de arte grafice al d-lui CAROL GOBL. Lucrările eșite din acest vechiu atelier, al cărui fondator a fost părintele țiaristiceî Române, răposatul C. A. Rosetti, sînt atît de cunoscute și prețuite în tîtă țara, în cât nu credem că mai e nevoie să le mai recomandăm noi.

Indemnăm pe onorații abonați să se grăbescă a se pune în curent cu plata, pentru a puté profită de acest frumos tablou, pe care nu-l vom trimite de cât celor plătiți și pe anul curent (al III-lea). În curînd vom da numerile și seriile biletelor de loterie, reprezentând câștiguri în valóre de mai bine de 500.000 lei, la cari vor luá parte toți abonații achitați pe anul al III-lea pînă la 1 Aprilie 1900.

Poșta Administrației

Const. Cumbari, Predel. Abonamentul d-v pe anul curent achitat cu chitanța 19.496.

Pr. *Gh. Vartholomei*, Doftana, Buzeu. Idem 19.387.

Pr. *Efr. Dămăceanu*, Buciumeni, Tecuci. Am primit banii și vi s'a liberat pe anul trecut chitanța 16.003 și pe anul al III-lea achitat cu chitanța 19.189, cari le-am pus în cartea Răsboiului, pe care v'am trimis-o încă de la 10 Noembre prin of. Nicoresci.

I. Manolescu, Biul-biul, Constanța. Abon. d-v. pe anul trecut al II-lea achitat cu chitanța 16.122, trimiteți pe al III-lea.

N. G. Tănăsoiu, Orzesci, Mehed. Pentru suma ce ați trimes v'am achitat pe anul trecut al II-lea cu chitanța 15.851, noi n'am primit alți bani, spuneți-ne cum său prin cine ați mai trimes.

D-rei *Maria Ciresianu*, Moșilor. Abonamentul d-v. expiră la 30 Septembrie 1900.

Petrea Gheorghe, Cleric, bis. sf. Ilie, Bêrlad. Abon. d-v. pe anul curent (al III-lea) achitat cu chitanța 19.094.

Pr. *V. Cărare*, Tanacu, Vaslui. Idem chitanța 19.472.

Ion R. Proca, Valea-Lungă, Prahova, Idem chitanța 19.201.

Păr. *V. Iosifescu*, Călugăreni, Neamț. Am primit de la sf. voastră suma de lei 21,90, pentru care am liberat chitanța 16.040 pe anul al II-lea și chitanța 19.344 pe anul al III-lea pentru *Gh. Coromă*, chitanța 19.345 pe anul al III-lea pentru *V. S. Dascălu* și chitanța 19.343 pe anul al III-lea pentru sf. voastră. Tote chitanțele le-am pus în unul din exemplarele „Răsboiul pentru neatârnare” pe care în număr de 2 vi le-am trimis sub bandă la 20 Noembrie 1899; bine-voiți a căuta și a răspunde dacă ați primit amindouă exemplarele, căci numai unul de primiați, trebuia să fie ruptă banda și legătura. Așteptăm.

Petrache Danăilă, Cuca, Covurlui. Abon. d-v. pe anul al II-lea achitat cu chitanța 11.495 și pe anul al III-lea cu chitanța 19.551.

Gg. Dumitrescu, Dorobanți 43, Buzău. Idem chitanța 16.155 pe anul al II-lea și 19.609 pe anul al III-lea.

D-lui *V. Samilescu*. Abon. d-v. achitat pe anul al III-lea cu chitanța 19.037, dia eróre s'a pus anul al II-lea.

Păr. *C. Orleanu*, Orlea, Romanai. Abon. sf. vóstre pe anul trecut achitat cu chitanța 16.111.

I. Popescu, Mozăceni, Teleorman. Idem chitanța 15.203.

Pr. *V. Aposteanu*, Buncu-Văleni, Tg.-Jiu. Idem chitanța 14.849.

Pr. *St. Popescu*, Singeru, Prahova. Idem chitanța 14.804.

D-nei *Paulina M. Mărculescu*, Direct. Institutului „Familia”, Ploesci. Abon. d-v. pe anul trecut achitat cu chitanța 14.805. Pentru numerile ce ne-ați scris că n'ați primit am reclamat oficiului poștal Ploesci, dacă nici pînă acum nu vi le-a dat, rog scrieți-ne pentru a vi le trimite noi direct și a reclama direcției generale.

Ion Bălhaș, Galați. Sînteți achitat pe anul al II-lea cu chitanța 16.114 iar pe anul curent cu chitanța 19.478; chitanțele vi le-am trimis în plic pe adresa d-v.

D-lui *Const. Tocilă*, Iași. S'a primit așa că acum sînteți achitat pe întregul an al III-lea cu chitanța. . . și 19.728.

Florea Părvănescu, elev, Craiova. Abon. d-v. pe anul curent achitat cu chitanța 19.562, reclamați poștei pentru No. ce n'ați primit și numai când nu vi-l da, scrieți-ne nouă.

Pr. *Iacob Constantinescu*, Mihăesci, Muscel. Abon. Sf. Vóstre pe anul curent achitat cu chitanța No. 19.361.

D-lui *Ion St. Istrătescu*, Cobia Dâmbovița. Idem No. 19.205. Am reclamat pentru numerile ce n'ați primit. Cred că deja vi s'a dat.

A V I S

In vedere că un mare număr de domni abonați ne rógă să amânăm trimiterea tabloului „Luarea Griviței” pentru ca și d-lor să pótă beneficia de acest premiu, am hotărit definitiv trimiterea tabloului cu numărul de 1 Februarie 1900. Insciințăm însă pe onorații abonați că este singura amânare ce o facem.

Din cărțile însemnate mai jos, potrivite pentru
Bibliotecă și Daruri de Sărbători

Librăria Haimann, Bucuresci, oferă cu următoarele

Mari scăderi din preț:

Pentru 5 lei trimite *franco* cărți în valoare de 8 lei }
 > 10 > > > > > > > 18 > } **pe alese**
 > 25 > > > > > > > 50 > }
 > 40 > > > > > > > }
 colecția întregă.

Cărțile se expediază cu poșta plătită de Librăria Haimann, îndată după primirea sumelor de mai sus.

	Lei B.
<i>Carmen Sylva</i> , Pablo Domenich, istorie militară.	—,50
<i>Cooper I. Fenimore</i> , Ciorap de-piele, povești americane, un volum mare în 4 ^o , ilustrat cu tablouri în culori și negre	5,—
<i>Șeineanu L.</i> , Linguistica contemporană sau școala neo-gramaticală.	1,—
<i>Dr. Gaster</i> , Literatura populară română, un volum mare	5,—
<i>Kotzebue</i> , Din Moldova. Descrieri și schițe	2,—
<i>Const. Mille</i> , Dinu Miliian, roman, un volum	4,—
<i>Const. Mille</i> , Feciorul popei, un volum	4,—
<i>Veronica Micle</i> , Poesii, un volum	3,—
<i>Al. Meceadonski</i> , Poesii, Iadeș, un volum mare	4,—
<i>Carol Scrob</i> , Poesii complete, un volum	4,—
<i>Teochar Alexi</i> , Ciarda albă, poemă	—,50
<i>Rădulescu-Niger</i> , «Scriitori, cititori și critici»	1,—
<i>Livescu Ioan I.</i> , Cerșetorul, Dramă-idilă originală în versuri	1,—
<i>Nicolae Iorga</i> , Poesii, un volum	2,—
<i>Livescu Ioan I.</i> , Flăora din Firenze, Comedie-idilă originară în 2 acte și în versuri	1,—
<i>Stăncescu Dumitru</i> , Snëve, un volum	1,50
<i>Stăncescu Dumitru</i> , «Basmе culese din gura poporului», un volum.	4,—
<i>Th. Cr.</i> , Vrei să te iubescă bărbatul? Povește către femei	1,—
<i>Florantin I. P.</i> , Reforma metodelor în studii și pedagogie.	1,—
<i>Alex. C. Groza</i> , Studii asupra stării actuale a Țeranului nostru ; propuneri pentru îmbunătățirea soartei lui	1,
<i>Legende din Mitologia Greacă și Română</i> , ilustrate cu 12 tablouri artistice în culori, un volum în 8 ^o mare	6,—
<i>Albumul armatelor europene</i> , 120 grupuri militare în aquarele fine și 52 figuri negre, reprezentând toate armatele continentului, textul prelucrat după mai mulți, de Grossmann, volum în 8 ^o mare, legătură de lux	12,—
<i>Ce influență are cultura intelectuală asupra imoralității și criminalității</i> , de «C. G. Disescu»	1,—
<i>Bogați și săraci</i> , de «C. C. Arion»	1,—
<i>Despre psihologia criminală</i> , de «Grigore Ioan Lahovari»	1,—
<i>Despre împărăția Româno-Bulgară</i> de «Nicolae Ionescu»	1,—
<i>Libertatea învățămîntului și educațiunea populară</i> , de «Stătescu»	1,—
<i>Îmbunătățirea stărei sătenilor</i> , de «Gr. G. Peucescu»	1,—
<i>Influența franceză în România</i> , de «Al. Xenopol»	1,—
<i>Rolul femeiei în democrație</i> , de «G. D. Pallade»	1,—
<i>Limbajul și gândirea</i> , de «Dr. Petrini-Galatz»	1,—
<i>Despre prejudiciu</i> , de «C. C. Arion»	1,—
<i>Opiniunea publică</i> , de «C. Disescu»	1,—
<i>Carmen Sylva</i> , de «G. Marianu»	1,—
<i>Kotzebue</i> , Lascar Viorescu, o iconă a Moldovei din 1851, un volum	4,—
<i>T. M. Stoianescu</i> , Poesii, un volum în 8 ^o	4,—
<i>Rădulescu-Niger și Nicolae Țincu</i> , Dămna Kiajna, dramă istorică în 5 acte	2,—

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde efțin
LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

- De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

- de lack întregi, 14,95, 13,95
- » » facon Klappe, 51,95
- » » pentru d-niofiț, 14,95, 13,95
- » » cu nasturi, 15,95, 14,95
- » glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
- » chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
- » » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

- » » beseturi, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95
- » » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

- De gems, 10,95, 9,95, 8,95
- chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

- De gems, 9,95, 8,95, 7,95
- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
- » » High-Liffe, 16,95
- » color. 12,95, 11,95, 10,95
- » » High-Liffe, 15,95, 14,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

- Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
- » fete 6,95, 5,95, 4,95
- » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de efține.

Magasinul la toate Sezoanele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru citorii Albinel.

Citorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.

Câte-vă din mulțumirile primite pentru Flautul Napolitan

R.-Sărăt, 5 Noembre 1899.

Vă mulțumesc pentru flautul trimis, nici nu am crezut să fie așa flaut bun și așa de ieftin.

Vă salut, Iorgu Apostolescu.

T.-Jiū, 10 Septembrie 1899.

Prin această am onoare să vă comunică că am primit flautul napolitan de care am rămas mulțumit, așa că pot să-l recomand și altora ca un bun instrument musical.

Vă salut, G. Magherescu.

Giurgiu, 5 Noembre 1899.

Intr'adeveră că merită mulțumiri flautul napolitan, săci este foarte bun, fără să știu a mânău clapele am învățat într'un sfert de oră. L'am recomandat la mulți prietenii.

Cu stimă, N. C. Mănescu.

Brăila, 28 Septembrie 1899

Am văduț la d. T. Vasiliu din Galați un flaut napolitan și am rămas încântat de frumusețea cântecelor lui. Vă rog să-mi trimeteți și mie un flaut la fel. Cu stimă,

Costică Grădinaru.

Str. Dorobanților No. 190.

etc., etc, etc.

Oricine, chiar și un copil începând de la 5 ani, poate cânta cu acest flaut cele mai frumoase cântece, fără să averse cea mai mică idee de muzică. Un flaut cu 12 cântece streine și 12 românesci, lei 1,50

În provincie se expediază franco contra lei 2 *primiți înainte* în mărci postale sau cu mandat postal, pe adresa d-lui Lindemberg.

Cu ramburs nu convine să se expedieze un singur flaut, de ore-ce porto și taxa rambursului costă lei 1,55

La nemulțumire se restituie imediat costul.

A. S. Lindemberg. București, str. Stavropoleos No. 2, etajul I, colț cu str. Lipscani, vis-a-vis de Banca Națională, de-asupra băcăniei.